

Nazwisko **GORCZYCA**

Imiona **Władysław**

Pseudonim

Z domu

Data urodzenia **27.04.1893r** Miejscowość, kraj **Łtawa**

Data śmierci **15.07.1984r** Miejscowość, kraj **Bedford, Ohio, USA**

Lat życia

Adres cmentarza **cmentarz, Doylestown**

Źródła: **"Weteran" nr 755 (sierpień 1984r)**

brał udział w walkach na froncie zachodnim. W 1919 r. por. W. Gorczyca

północy. Zwolniony po umowie Sikorski-Stalin, dostał się z powrotem w

okresie należał do Placówki 100 Lotna. Po 30 latach wierniej służby dla

Strona 30

WETERAN — SIERPIEN — AUGUST 1984

SP. WŁADYSŁAW GORCZYCA

15 lipca 1984 r. zmarł w Bedford, Ohio, jeden z ostatnich ochotników Armii Błękitnej kawaler Orderu Virtuti Militari, ppłk piech. Władysław Gorczyca.

Urodził się 27 kwietnia 1893 r. pod zaborem rosyjskim w Mławie. Po ukończeniu szkoły średniej wyemigrował do Stanów Zjednoczonych. W r. 1911 osiedlił się w Cleveland, Ohio.

W r. 1917 na apel Komitetu Polskiego w Paryżu pod przewodnictwem mistrza I. Paderewskiego zgłosił się ochotniczo do szeregów formujących się oddziałów Armii Polskiej. Po przeszkoleniu w Szkole Podchorążych w Cambridge Springs, Pa., przeszedł do obozu w Niagara-on-the Lake w Kanadzie gdzie pełnił funkcję dowódcy kompanii "B" w III batalionie.

Po przyjeździe do Francji z miejsca

Weteran Nr 755
Sierpień 1984r.

Zawód Tytuły naukowe
Rodzaj wojska Stopień wojskowy
Odznaczenia

Zawód Tytuły naukowe

Rodzaj wojska Stopień wojskowy

Odznaczenia

SP. WŁADYSŁAW

GORCZYCA

15 lipca 1984 r. zmarł w Bedford, Ohio, jeden z ostatnich ochotników Armii Błękitnej kawaler Orderu Virtuti Militari, ppłk piech. Władysław Gorczyca.

Urodził się 27 kwietnia 1893 r. pod zaborem rosyjskim w Mławie. Po ukończeniu szkoły średniej wyemigrował do Stanów Zjednoczonych. W r. 1911 osiedlił się w Cleveland, Ohio.

W r. 1917 na apel Komitetu Polskiego w Paryżu pod przewodnictwem mistrza I. Paderewskiego zgłosił się ochotniczo do szeregów formujących się oddziałów Armii Polskiej. Po przeszkoleniu w Szkole Podchorążych w Cambridge Springs, Pa., przeszedł do obozu w Niagara-on-the Lake w Kanadzie, gdzie pełnił funkcję dowódcy kompanii "B" w III batalionie.

Po przyjeździe do Francji z miejsca

Weteran Nr 755
Sierpień 1984 r.

brał udział w walkach na froncie zachodnim. W 1919 r. por. W. Gorczyca podążył z Armią Błękitną do Polski wraz z 5 Pułkiem Strzelców Polskich, uczestniczył w walkach z Ukraińcami pod Lwowem. W 1920 r. podczas wojny polsko-bolszewickiej był dowódcą odcinka obrony Warszawy. 11 października 1920 r. podczas natarcia na Słuck został ciężko ranny.

Za zasługi został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Virtuti Militari 5 kl. i trzykrotnie Krzyżem Walecznych.

W czynnej służbie wojskowej pozostał w odrodzonej Polsce aż do utraty niepodległości. W 1939 r. brał udział w obronie Grodna oraz Lwowa, gdzie został dwukrotnie ranny. W grudniu 1939 r. przy przekraczaniu granicy polsko-węgierskiej w drodze do Francji aresztowali go bolszewicy i wywieźli do ZSRR, gdzie otrzymał wyrok 5 lat ciężkich robót w obozach pracy na

północy. Zwolniony po umowie Sikorski-Stalin, dostał się z powrotem w szeregi Armii Polskiej formującej się w Rosji, skąd przeniesiony został do Oddziałów Polskich w Wielkiej Brytanii.

Major W. Gorczyca został zatrudniony w Ministerstwie Obrony Narodowej, w biurach ds. okupacyjnych. Jednocześnie pełnił obowiązki oficera do specjalnych zleceń przy gen. broni J. Hallerze.

W 1946 r. po demobilizacji osiedlił się w Bradford, York's, a w 1956 r. ponownie wyemigrował do Stanów Zjednoczonych i zamieszkał w Bedford, Ohio. W 1968 r. rozporządzeniem prezydenta Raczyńskiego został awansowany do stopnia podpułkownika.

Sp. kolega Władysław Gorczyca przez wiele lat był członkiem Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce. W ostatnim

okresie należał do Placówki 100 Lotna. Po 30 latach wiernej służby dla Rzeczypospolitej Odrodzonej pochowano go na cmentarzu wojskowym w Doylestown, Pa. Rodzinie zmarłego Zarząd Główny SWAP oraz redakcja "Weterana" składają gorące wyrazy współczucia.

Cześć jego pamięci.

Odznaczenia sp. Władysław Gorczyca: Odznaka Honorowa za rany i kontuzje - trzykrotnie; Kawalerski Krzyż Virtuti Militari 5 klasy; Krzyż Niepodległości; Krzyż Walecznych 1918-21 3-krotnie; Krzyż Walecznych 1939 - 3-krotnie; Krzyż "Swoim Obrońcom z Ameryki - Oswobodzona Polska"; Złoty Krzyż Zasługi; Srebrny Krzyż Zasługi; Le Croix de Guerre i wiele innych odznaczeń polskich, francuskich i angielskich.

Zestawił Apolinary Z. Bokun
major br. panc. dypl. (Ret)
jeden z b. podwładnych zmarłego